

Strona pozwana: Assessorato della Salute della Regione Siciliana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 87 i 88 traktatu WE — a obecnie art. 107 i 108 TFUE — a także „Wytucznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym”, o których mowa w komunikacie Komisji 2000/C 28/02, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 1 lutego 2000 r., przepis zawarty w art. 25 ust. 16 ustawy regionalnej Sycylii nr [19] z dnia 22 grudnia 2005 r., stanowiący, co następuje: „Aby osiągnąć cele określone w art. 1 ustawy regionalnej nr 12 z dnia 5 czerwca 1989 r., zgodnie z przepisami art. 134 ustawy regionalnej nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r., przeznaczają się kwotę 20 mln EUR na wypłatę sum należnych od aziende unità sanitarie locali (miejscowych zakładów opieki zdrowotnej) regionu Sycylia właścicielom zwierząt poddanych ubojowi, dotkniętych chorobami zakaźnymi i rozpowszechnionymi w okresie od 2000 r. do 2006 r., a także na wypłatę, za ten sam okres, rekompensaty dla lekarzy weterynarii wykonujących wolny zawód, którzy wykonywali czynności związane z uzdrowieniem hodowli. Na cele, o których mowa w niniejszym ustępie, na rok obrotowy 2005 przeznaczają się kwotę 10 mln EUR (podstawowa pozycja budżetowa 10.3.1.3.2, rozdział 417702). W kolejnych latach obrotowych postępuje się zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. i) ustawy regionalnej nr 10 z dnia 27 kwietnia 1999 r., wraz z późniejszymi zmianami”, stanowi pomoc państwa, która poprzez wspieranie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych rodzajów produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem?
- 2) Czy przepis wprowadzony w art. 25 ust. 16 ustawy regionalnej Sycylii nr 19 z dnia 22 grudnia 2005 r., który stanowi, co następuje: „Aby osiągnąć cele określone w art. 1 ustawy regionalnej nr 12 z dnia 5 czerwca 1989 r., zgodnie z przepisami art. 134 ustawy regionalnej nr 32 z dnia 23 grudnia 2000 r., przeznaczają się kwotę 20 mln EUR na wypłatę sum należnych od aziende unità sanitarie locali (miejscowych zakładów opieki zdrowotnej) regionu Sycylia właścicielom zwierząt poddanych ubojowi dotkniętych chorobami zakaźnymi i rozpowszechnionymi w okresie od 2000 r. do 2006 r., a także na wypłatę, za ten sam okres, rekompensaty dla lekarzy weterynarii wykonujących wolny zawód, którzy wykonywali czynności związane z uzdrowieniem hodowli. Na cele, o których mowa w niniejszym ustępie, na rok obrotowy 2005 przeznaczają się kwotę 10 mln EUR (podstawowa pozycja budżetowa 10.3.1.3.2, rozdział 417702). W kolejnych latach obrotowych postępuje się zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. i) ustawy regionalnej nr 10 z dnia 27 kwietnia 1999 r., wraz z późniejszymi zmianami”, mimo iż co do zasady może stanowić pomoc przyznawaną przez państwo, która poprzez wspieranie niektórych przedsiębiorstw lub niektórych rodzajów produkcji zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem, można jednak uznać za zgodny z art. 87 i 88 traktatu WE — a obecnie z art. 107 i 108 TFUE — biorąc pod uwagę powody, dla których Komisja Europejska decyzją C(2002)4786 z dnia 6 grudnia 2002 r. uznała, wobec spełnienia warunków przewidzianych w „Wytucznych [Or.10] wspólnotowych w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnym” określonych w komunikacie Komisji 2000/C 28/02 opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* z dnia 1 lutego 2000 r., że przepisy o podobnym brzmieniu wprowadzone w art. 11 ustawy regionalnej Sycylii 40/1997 i w art. 7 ustawy regionalnej 22/1999 są zgodne z art. 87 i 88 WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 19 lutego 2019 r. — Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV

(Sprawa C-129/19)

(2019/C 182/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Druga strona postępowania: BV

Pytania prejudycjalne

Corte suprema di cassazione zwraca się do Trybunału z pytaniem w okolicznościach takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego dotyczącego powództwa o kompensatę wniesionego przez obywatelkę włoską, mającą stałe miejsce zamieszkania we Włoszech, przeciwko państwu jako ustawodawcy z powodu braku wykonania lub nieprawidłowego wykonania lub niepełnego wykonania obowiązków przewidzianych w dyrektywie Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw⁽¹⁾, w szczególności spoczywającego na państwach członkowskich obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 2 tej dyrektywy, do wprowadzenia do dnia 1 lipca 2005 r. (w myśl art. 18 ust. 1) ogólnego systemu kompensat, który gwarantuje sprawiedliwą i odpowiednią kompensatę dla ofiar wszystkich umyślnych przestępstw z użyciem przemocy (w tym przestępstwa związanego z użyciem przemocy na tle seksualnym, którego ofiarą była powódka), w przypadkach gdy ofiary te nie są w stanie uzyskać pełnego naprawienia poniesionych szkód od osób bezpośrednio odpowiedzialnych:

- 1) czy — w związku z nieterminową (lub niepełną) transpozycją do prawa krajowego dyrektywy Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnoszącej się do kompensaty dla ofiar przestępstw, która nie cechuje się samoistną wykonalnością (non self executing) w odniesieniu do wymaganego przez tę dyrektywę wprowadzenia systemu kompensaty dla ofiar przestępstw z użyciem przemocy, rodzącą wobec podmiotów transgranicznych, do których owa dyrektywa jest wyłącznie skierowana, odpowiedzialność odszkodowawczą państwa członkowskiego na mocy zasad wykształconych w orzecznictwie Trybunału (m.in. w wyrokach „Francovich” i „Brasserie du Pecheur i Factortame III”) — prawo [Unii Europejskiej] wymaga skonstruowania w podobny sposób odpowiedzialności państwa członkowskiego wobec podmiotów niebędących podmiotami transgranicznymi (a zatem wobec obywateli zamieszkałych w danym państwie), które nie byłyby bezpośrednimi adresatami korzyści wynikających z implementacji dyrektywy, lecz które, w celu zapobieżenia naruszeniu zasady równości/niedyskryminacji w ramach wspomnianego prawa [Unii Europejskiej], powinny i mogłyby — gdyby dyrektywa została transponowana w terminie i w pełni — korzystać w drodze rozszerzenia ze skuteczności (effet utile) dyrektywy (to znaczy ze wskazanego wyżej systemu kompensaty)?;

na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie:

- 2) czy kompensatę ustanowioną na rzecz ofiar umyślnych przestępstw z użyciem przemocy (w szczególności przestępstwa związanego z użyciem przemocy na tle seksualnym, o którym mowa w art. 609-bis kodeksu karnego) w decreto del Ministro dell'interno (dekrecie ministra spraw wewnętrznych) z dnia 31 sierpnia 2017 r. [przyjętym na podstawie art. 11 ust. 3 legge 7 luglio 2016, n. 122 (Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea — Legge europea 2015–2016) (ustawy nr 122 z dnia 7 lipca 2016 r. — przepisy mające na celu wypełnienie zobowiązań wynikających z członkostwa Włoch w Unii Europejskiej — ustawa europejska 2015–2016), wraz z późniejszymi zmianami (wprowadzonymi w art. 6 ustawy nr 167 z dnia 20 listopada 2017 r. i w art. 1 ust. 593–596 ustawy nr 145 z dnia 30 grudnia 2018 r.)], w stałej wysokości 4800 EUR, można uznać za „sprawiedliwą i odpowiednią kompensatę dla ofiar” w rozumieniu art. 12 ust. 2 dyrektywy 2004/80?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. 2004, L 261, s. 15).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-743/16 RENV, CX/Komisja, wniesione w dniu 15 lutego 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-131/19 P)

(2019/C 182/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid, T.S. Bohr, C. Ehrbar, pełnomocnicy)